

நால்வர் நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு ௧௦.

4787

௮1:332௫

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
மதுரை என்கிற திருவாலவாய் தேவாரப் பதிகம், பாண்டிமா
தேவியார் என்கிற மங்கையர்க்கரசியார் சரித்திர சுருக்கம்.



திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

தியாகராஜன் கம்பெனி, தமிழ்திருமறைக்கழகம்

12, தம்பு செட்டி தெரு,

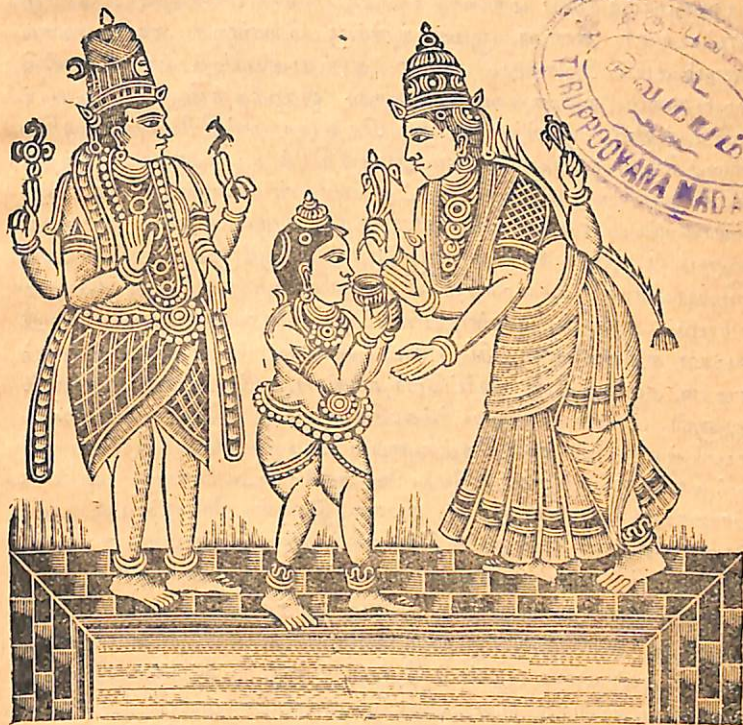
::

::

சென்னை.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
மதுரை என்கிற திருவாலவாய் தேவாரப் பதிகம், பாண்டிமா
தேவியார் என்கிற மங்கையர்க்கரசியார் சரித்திர சுருக்கம்.



திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

தியாகராஜன் கம்பேனி, தமிழ்திருமறைக்கழகம்

12, தம்பு செட்டி தெரு, :: :: சென்னை.

வேகுதான்ய னு மாசி சதூர்த்தி

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்கையர்க்கரசியார் சரித்திரம்



பாண்டிய நாட்டில் மதுரை என்கின்ற திருவாலவாயை கூன் பாண்டியன் அரசாண்டு வந்தார். அவர் சோழநாட்டு ராஜகுமாரியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரை மணந்தார். சோழ நாட்டரசர் தனது குமாரத்திக்கு வேண்டிய நாடு நகரங்களும் சகல நிதிகளும் தந்து தனது சமஸ்தானத்தில் நீதி முறைமை, தவறாதவரும், சைவ ஒழுக்கத்திலும் அடியார்கள் பக்தியிலும் சிறந்தவரும் பிரதான மந்திரியாரும் ஆகிய குலச்சிறை நாயனாரை தனது புத்திரிக்கு ஸ்ரீதனம் ஆகத்தந்தார். அவரை பாண்டிய நாட்டு அரசன் தனது முதல் மந்திரியாக நியமித்தார். மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் மீனாட்சி அம்மையாரையும் சோமசுந்தரக் கடவுளையும் தரிசித்து சுகமாக வாழும் நாளில், பாண்டிய நாட்டில் சைவ சமயம் குன்றி சமண சமயம் விருத்தி யடைந்து வர கூன் பாண்டியரும் சமண சமயத்தின் துர்ப்போதனையைக் கேட்பார் ஆயினார். ஆனால் நமது மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாரும் சைவ சமயத்தையும் வைதீகத்தையும் கைவிடாமல் காப்பாற்றி வந்தார்கள். நமது சோமசுந்தரக் கடவுளையும் அம்மையாரையும் எப்பொழுது சமண இருள் நீங்கும் படியான காலம் வரும் என்று தியானித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் திருவாலவாயிற் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்யப் போய் இருந்தார்கள். அங்கு ஒரு வேதியர் திரு நீற்றின் வேடத்துடன் கண்டிகை பூண்டு தோன்றினார். அவரை நோக்கி அவருடைய வரலாற்றை வினவ, அவர் சோழநாட்டிலிருந்து வருவதாக அறிவித்து சோழ நாட்டில் நடந்தேறிய திரு வருளதிசயங்களை விரித்து பேசினார். சீர்காழியில் வேதியர் குலத்தில் சிவபாத விருதயருக்கும் பகவதியாருக்கும் சிவனருளால் ஒரு சற்புத்திரர் திரு அவதாரம் செய்தார்.

பிரம்ம தீர்த்தக் கரையில் அவர் மூன்று வயதில் உமா தேவியாரின் திருமுலைப்பாலினோடு ஞானமும் குழைத்து தோணி அப்பரின் அருளால் உமை ஊட்டி அழகை தீர்க்கப் பெற்றவர்; மூன்று வயதிலேயே நமது கடவுளை அடையாளங் கள் சொல்லி தன் திருக்கை விரலால் சுட்டி காட்டிப்பாடின வர். சிவனருளால் பஞ்சாக்ஷரம் எழுதிய பொற்றாளம் பெற் றவர்; முத்துச்சிவிகை, முத்துச்சின்னம், முத்துக் குடை, முத்துப் பந்தல் முதலியவைகள் சிவனருளால் பெற்றவர்; முயலகன் நோய் தீர்த்தவர்; வணிகனுக்கு விடம் தீர்த்தவர்; நித்தம் ஓர் காசுபெற்று அடியார்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்தவர். தனது தகப்பனர் யாகத்திற்கு திருவாவடு துறையில் சிவசந்நிதானத்தில் பொற்கிழி பெற்றவர். தற் காலம் அவருக்கு சுமார் 12 வயது ஆகிறது. அப்பெரியார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் என்று அழைக்கப் பெற்றவர். அவர் இப்பொழுது வேதாரணியத்தில் சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார். அவர் இங்கு திரு வாலவாயில் எழுந்தருளி யிருக்கும் மீனாட்சியம்மையாரை யும், சோமசுந்தரக்கடவுளையும் தரிசனம் செய்ய வருவார் என்றார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு இருவரும் ஆனந்த மடைந்தார்கள். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் வேதாரண் யத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடன், வேதங்களால் பூசிக் கப்பட்ட வேதாரண்யேசுவரரை தரிசிக்கக் கோயிலுக்குச் சென் றார். அங்கு வேதங்களால் திருக்கதவு அடைக்கப்பட்டும், சிவ னடியார்கள் அபிமுகமாகச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய் வதையுணர்ந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கோயிலில் அடைக்கப்பட்ட திருக்கதவைத்திறக்கும்படி தமிழ்ப்பாடல் களால் திறக்கச் செய்து, தனது திருப்பாடல்களால் அடைக் கச் செய்து, திறக்கவும், அடைக்கவும் செய்து நேர்முகமாக அடியார்களுடன் சந்நிதானத்திற்குச் சென்று தரிசித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில் மங்கையர்க்கரசியாரின் உத்தரவு பிரகாரம், குலச்சிறை நாயனார் சில சிவனடியார்களை வேதா ரண்யத்திற்கு அனுப்பி, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி களைக்கண்டு, மதுரையில் சமணர்கள் இருள் சூழ்ந்திருப்ப தாயும், அரசரும் சமணர்களின் துர்போதனைக்கு இணங்கு

கின்றார் என்றும், மந்திரியாரும் அரசியும், சைவசமயத்தை காப்பாற்றி வருகிறார்களென்றும், அவர் மதுரைக்குவந்து சமணர்கள் இருளை நீக்கி சைவ சமயத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்களென்றும் விண்ணப்பஞ் செய்ய வந்திருப்பதை திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சிவனடியார்கள் தெரிவித்தார்கள். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளும் மதுரைக்குச் செல்ல திருவுள்ளங் கொண்டார். ஆனால் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்கள் தனக்குசெய்த கொடுஞ் செய்கைகளையும் தற்கால திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின்கிரக நிலைகளையும், இளம்பருவத்தையும், நினைப்பூட்டி மதுரைக்குப் போகாமல் தடுக்கப் பார்த்தார். ஆனால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் கடவுள் தனது திருவுள்ளத்தி லிருப்பதாகவும் யாதொரு கெடுதியும் வாராதென்றும் “வேயுறு தோளிபங்கன்” என்னும் திருப்பதிகம்பாடி தமது ஆணையென்றும் சொன்னதைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தானும் மதுரைக்கு வரப்புறப்பட்டார், ஆனால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை அவ்விடத்திலேயே சுவாமி தரினஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கச் செய்து, கோயிலுக்குட் சென்று சிவனருள்பெற்று, மதுரைக்குப் புறப்பட்டார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சில சிவஸ்தலங்களைக் கடந்து மதுரையை நெருங்கினார். சிவனடியார்கள் சிலர் பாண்டிய நாட்டில் குலச்சிறை நாயனாருக்கும் மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் தெரிவித்தார்கள். நல்லபரிசும் பெற்றார்கள். மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறை நாயனரை நோக்கி திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளை எதிர்கொண்டு அழைக்க உத்தரவிட்டார். குலச்சிறை நாயனாரும் எதிர் கொண்டு சென்றார். சிவச்சின்னங்களையும் சிவனடியார் கூட்டங்களையும் கண்டார். தன்னை மறந்தார். அடியற்ற மரம் போல் தரையில் வீழ்ந்தார். சிவனடியார்கள் அவரைத் தட்டி எழுப்பப் பார்த்தார்கள். அவர்களால் முடியவில்லை. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மந்திரியாராகிய

குலச்சிறை நாயனரைக்கண்டார். தனது இருகரத்தாலும் எடுத்தார். குலச்சிறை நாயனர் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளையே நோக்கிக்கொண்டு கைகள் சிரசின்மேல் குவிய நின்று வாய் குழறி நிற்பவரைப்பார்த்து, “அன்பரே மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் உமக்கும் சிவனருள் உண்டு; கவலை வேண்டாம்,” என்றார். பிறகு குலச்சிறைநாயனர், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்டு, “சுவாமி! மங்கையர்க்கரசியாரும் அடியேனும் பாண்டியநாட்டு நிலைமையைக் கண்டு பயந்தோம். ஆனால் தாங்கள் இன்று இங்கு வரப்பெற்றோம் ஆதலினால் பாண்டிய நாட்டில் சைவ சமயமும் நற்றமிழ்ப் பாடல்களும் இனி தங்களால் விருத்தியடையும் என்று தைரியம் கொண்டோம். மங்கையர்க்கரசியார் தங்களை எதிர் கொண்டு அழைக்கக்கட்டளை இட்டார்” என்று விண்ணப்பம் செய்து பிள்ளையாரையே தொழுதுகொண்டு மதுரைக்கு அழைத்துச்சென்றார். சிலதூரம் சென்றவுடன் சிவனடியார்களால் மதுரையின் கோபுரத்தைக் கண்டார். முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கினார். ஆலவாய் அரணை தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். “மங்கையர்க்கரசியார்” என்றும் திருப்பதிகத்தைப்பாடினார். பிறகு மந்திரியாருடன் கோயிலுட் சென்றார். அங்கு எட்டு ஐந்து அங்கங்களும் பூமியில்பட விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த மங்கையர்க்கரசியார் பாண்டியராஜனுக்கு சொக்க நாத சுவாமியை தரிசனம் செய்யப்போவதாக உத்தரவுபெற்று கோயிலுக்குச் சென்று ஓர் புறத்தில் நின்று நமது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளையே எதிர்பார்த்து நின்று கொண்டு இருந்தார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சிவனடியார்கள் சூழ, மந்திரியார் முன் செல்ல திருக்கோயிலில் சென்று, தமிழ்த் திருப்பாடலில், “நீலமாமிடற்” என்றும் மூலமாகிய திரு விருக்குக் குறள் மொழிந்து திரு முன்றில் அணைந்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சந்நிதானத்தின் ஓர் புறத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் பட்டத்தரசியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரை திரு

ஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்குக் காட்டி, யானைகள் சூழ்ந்த மதுரையை அரசாண்டு கொண்டிருக்கும் மீனவன் தேவியார் ஆகிய மங்கையர்க்கரசியார் தமது கறுத்த கூந்தலின் மேல் இரு கைகளையும் கூப்பித் தங்களுையே நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்” என்று சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மங்கையர்க்கரசியாரிடம் விரைந்து சென்றார். மங்கையர்க்கரசியார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளாகிய சிவக்கன்றின் பொன்போல சிவந்த திருப்பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தம்மை மறந்தார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது இருகரத்தாலும் எடுக்க, அவ்வம்மையார் வார்த்தைகள் ‘சூழற தாமும் தமது பதியும் செய்த தவத்தால் தாங்கள் பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்தீர்கள்’ என்றார். அதற்கு திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ‘பிறசமயங்களிற் புகாமல் சைவ சமயத்தை வளர்க்கும் தங்களையும் அமைச்சரையும் காண வந்தேன்’ என்றார். பிறகு மங்கையர்க்கரசியாரின் உத்தரவு பிரகாரம் குலச்சிறை நாயனார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருமடத்தில் விருந்து அளித்துக் கொண்டு வந்தார்.

இச்செய்தியை சமணர்கள் உணர்ந்தார்கள். பாண்டிய நாட்டில் எட்டு மலைகளிலுமுள்ள சமணர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அரசனிடம் சென்றார்கள். ஓர் வேதியப் பிள்ளையாம்; சூலபாணியிடம் அருள் பெற்றவனாம்; எங்களை அழித்து சைவத்தையும் செந்தமிழையும் வளர்க்க இந்நாட்டிற்குவந்திருக்கின்றோம். என்றார்கள். அரசர் அதைக் கேட்டார்; ‘அதற்கு யாது செய்வது’ என்றார், ‘எங்கள் மந்திரவலிவால் திருமடத்தை அக்னியினால் தகிக்கச் செய்தால் ஓடி விடுவான்’ என்றார். அரசனும் அவ்வாறே உத்தரவிட்டான்.

அன்றிரவு கவலையுடன் பள்ளியறைக்குச் சென்றான். அரசனுடைய கவலையை மங்கையர்க்கரசியார் கேட்டு உணர்ந்தார். அரசரை நோக்கி “கவலைப்பட வேண்டுவதில்லை;

எவர் வெல்கின்றாரோ அவர்பக்கம் சேருவோம்” என்றார். சமணர்கள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அடியார் கூட்டத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமடத் திற்குச் சென்று மந்திரவலியால் அக்னியைக்கொண்டு தகிக்கப் பார்த்தார்கள். பயன்படவில்லை. பிறகு அடியார்கள் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும்போது கையால் அக்னியையே எடுத்துச்சென்று தீப்பிடிக்கச் செய்ததை உணர்ந்த அடியார்கள் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தார்கள். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் இச் செய்கை பாண்டியனுடைய உத்தரவின்மேல் நடந்தது என்று உணர்ந்து பாண்டி மாதேவியாரின் மாங்கல்யத்தைக் காப்பாற்றுவது தமது கடமையாய் இருந்தபடியாலும் குலச் சிறை நாயனாரின் அன்பிற்கும் அரசன்முன் செய்த புண்ணியத்தால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருக்கரத்தால் திருநீறு தீண்டியிட அருள் பெற்றிருப்பதாலும் அவ்வக்னியை மெதுவாகப் பாண்டியனை சுவரமாக அணுகும் படி கட்டளை இட்டார். அக்னி வெப்பு நோயாக பாண்டியனை அணுகிற்று. அன்றிரவு முழுவதும் பாண்டியன் சுவரத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் சமணர்களுடைய சூதுகளை நினைத்தார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு சமணர்களால் ஏதாவது தீங்கு நேரிட்டால், தங்கள் இருவருடைய உயிரையும் விடத் தயாராக இருந்தார்கள்.

திருமடம் சமணர்களால் தகிக்கப்படவில்லை. சிவனடியார்கள் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அரச மாளிகையில் பாண்டியன் சுவரத்தால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். சமணர்கள் அங்குச் சென்றார்கள். தமது மந்திரத்தால் நோயை நீக்க எத்தனித்தும் பயன்படவில்லை. பிறகு பாண்டி மாதேவியார் அரசனிடம் சென்று ‘சமணர்கள் சிவனடியார்களுக்குச் செய்த தீங்கு தங்களுக்கு வெப்பு நோயாகவந்தது என்று நினைக்கிறேன். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை நமது மாளிகைக்கு அழைத்து

வந்தால் தங்கள் வெப்புநோய் மாத்திரம் அன்று பிறவிப் பிணியும் நீங்கும்' என்றார். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் என்னும் திருநாமம் அரசன் செவியில் புகுந்த போது கொஞ்சம் நோய் நீங்குவதுபோல் இருந்தது.

பிறகு மங்கையர்க்கரசியாரையும், குலச்சிறை நாயனாரையும் நோக்கி, “சைவ நீதியுள்ள, தமிழ்வேதத்திற்குத் தலைவராய் உள்ள திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் என்ற சிறுவர் வந்தால் என் நோய் திருமோ என் நோய்தீர்ப்பவர் எவரோ அவர் பக்கம் சேறுவேன்” என்றார் அவ்வார்த் தையைக் கேட்டு மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளின்திரு மடத்திற்கு மங்கையர்க்கரசியார் பல்லக்கில் வர மந்திரியார் குதிரையின்மேல் முன்செல்லச் சென்று திரு மடத்தின் வாயிலில் இடங்கி நின்றலைச் சிவனடியார்கள் கண்டார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர் உள்ளே அழைக்கச் செய்தார். இருவரும் உள்ளே சென்றார்கள். அடியற்ற மரம்போல் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருப்பாதங்களில் விழுந்தார்கள். தம்மை மறந்தார்கள். அவர்கள் இருவரையும் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தால் எடுத்து தேற்ற அவர்களிருவரும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட திருவுருவாகவும் நான்கு வேதத்திற்கும் முதல்வராகவும் கானத்தின் ஏழு பிறப்பினுருவாகவும் கண்கள் செய்த புண்யத்தால் காண்கிறதுபோலக் கண்டார்கள். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் திருவடியையே நமஸ்கரித்து நிற்கின்ற இருவரையும் பார்த்து ‘தங்களுக்கு ஏதாகிலும் தீங்கு ஏற்பட்டதோ’ என்றார். ‘சிவனடியார்களிருக்கும் திரு மடத்தில் சமணர்கள் செய்த கொடுஞ் செயல்களைக்கேட்டு நடுங்கினோம் அது தங்கள் திருமேனிக்கு யாதொன்றும்நிகழாது என்று தைரியம் கொண்டோம். சமணர்கள் செய்த தீங்கு அரசனுக்கு எங்கும் இல்லாத வெப்பு நோயாக அணுகிற்று. தாங்களே சமணர்களைவென்று நமது அரசன் நோயைத் தீர்த்து எங்கள் உயிரையும் காப்பாற்ற

வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இருவரையும் நோக்கி “யாவரும் காண சமணர்களை வாதில் வென்று அரசனையும் விபூதி அணிவிப்பேன் விதியால்” என்றார். சிவச்சின்னங்கள் சப்திக்க முத்துச் சிவிகையில் ஏறி மங்கையர்க்கரசியார் பின் வர சூலைச் சிறை நாயனார் குதிரையின் மேல் முன் செல்ல, திருநீற்றின் ஒளி விளங்க சிவனடி யார்கள் சூழ சொக்க நாதர் அருள்பெற்று அரசன் மாளிகையை அடைந்தார்.

முன்னதாக குலச்சிறை நாயனார் சென்று அரசனிடம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் வருகையைத் தெரிவித்தார். அரசன் தன் முடியின் பக்கத்தில் இருந்த இரத்தின சிம்மாசனத்தை இடுவித்து குலச்சிறை நாயனாரை பின்னும் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் சென்று எதிர்கொண்டு அழைத்து வரக்கட்டளை இட்டார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி அரசனிடம் மங்கையர்க்கரசியார் பின் செல்லச் சென்றார். அரசன் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளையே நோக்கிக்கொண்டிருந்தான். சுவாமிகளைக் கண்டான். இரத்தினாசனத்தைக் காட்டினான். சுவாமிகள் அச்சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். சமணர்கள் மனத்தில் அச்சம் கொண்டார்கள். அரசன் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்டதினாலே கொஞ்சம் வெப்பு நீங்கப்பெற்றான். அரசன் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை நோக்கி தேவரூடைய ஊர்யாது என்று வினவ “பிரமனார் வேணுபுரம்” என்று எடுத்து “கழுமலம் நாம் பரவுமூர்” என்றார். சமணர்கள் வீண் வார்த்தைகள் பேச ஆரம்பித்தார்கள். சுவாமிகள் அவர்களை நோக்கி ‘உங்கள் சமயநூல்களை உள்ளபடி கிரமமாகப் பேசங்கள்’ என்றார். அரசன் அது கண்டு சமணர்களைப்பார்த்து, “நீங்களும் இந்தச் சிறுவரும் தெய்வத்தன்மையால் என் வெப்பு நோயை நீக்குங்கள்; அதனாலே தெரிந்து கொள்வோம்” என்றார். பாண்டிமாதேவியார் சமணர்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் இளமைப்பருவத்தைப்பார்த்து பயந்தார்கள்.

அதற்குத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் “மானி
 னோர்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். நான் இச்சமணர்
 களுக்கு எளியேன் அல்லேன்; என்றும் அஞ்சவேண்டாம்
 என்று தெரிவித்தார். அரசன் இருவர்களையும் நோக்கி
 “என் நோயை யார் தீர்க்கின்றார்களோ, அவர்களே வாதில்
 வென்றவர்கள்” என்றான். சமணர்கள் இடப்பாகத்து
 நோயையும் சுவாமிகள் வலப்பாகத்து நோயையும் தீர்க்கும்
 படி சொல்லி, சமணர்கள் இடப்பாகத்து நோயை மயிற்
 பீலியினாலே தடவ பீலி தீய்ந்து பக்கத்தில் பொறியாகச் சிந்
 தியது. நோய் முன்னிலும் அதிகரித்தது; திருஞான சம்பந்த
 மூர்த்தி சுவாமிகள் வலப்பக்கத்தை திருவாலவாய் அரசன்
 திரு நீற்றைக் கொண்டுவரச் செய்து தனது திருக்கரத்
 தால் “மந்திரமாவது நீறு” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி
 தடவியருள வெப்பு நோய் குளிர்ந்தது. பிறகு அரசன்
 சமணர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் ஒருவரும் இங்கிருக்க
 வேண்டாம் என்று சொல்லிச் சமணர்களைப்புறம் போகச்
 சொல்லி இடது பக்கத்து வெப்பையையும் தேவரீரே நீக்கி
 யருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க திருஞானசம்மந்த
 மூர்த்தி சுவாமிகள் சொக்கநாதரைத்தியானித்து திருநீற்றை
 திருக்கையால் எடுத்து இடது பக்கம் தடவ அப்பக்கமும்
 குளிர்ந்தது வெப்பு நோய் நீங்கிற்று. அரசனும் எழுந்
 தான். மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறை நாயனரும் சுவாமி
 களின் திருவடிகளில் விழுந்து “எங்கள் அரசர் பிறவா
 மேன்மை பெற்றார்” என்று களிப்படைந்தார்கள். அரச
 னும் சயனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து இரண்டு கைகளும்
 சிரசின் மேல் ஏறிக்குவிய “பொய்யர்களாகிய சமணர்கள்
 முன் அடியேனுடைய நோயை நீக்கி யருளிய திருஞான
 சம்பந்த சுவாமிகளின் ஸ்ரீ பாதங்களை அடைந்தேன்; உய்ந்
 தேன்” என்றான். பிறகு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி
 களின் தமிழ்ச் சொல் வெற்றியைக்கண்ட சமணர்கள்
 பயந்து ஜலத்திலும் அக்னியிலும் வெல்ல நினைத்தார்கள்..
 சுவாமிகள் அவர்கள் சமய நூற்றுணிபுகளைப், பேசங்கள்
 என்றார். அரசன் சமணர்களை நோக்கி, “நீங்கள் தோற்றீர்

கள் இங்கு என்ன பேச்சு ” என்றான். சமணர்கள்’ நாங்கள் இருசமயத்தாரும் சமய உண்மையை உள்ளபடி பிரத்தியட்சமாகக் காட்டி வெல்வோம்; எங்கள் சமய நூல்களின் கருத்தை ஏட்டிலே எழுதி அக்னியில் இடுவோம்; வேகாமல் இருப்பதே வெற்றி என்றார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் அப்படியே செய்யத் திரு உள்ளம் கொண்டார். அரசன் கட்டளைப்படி அக்னி வளர்த்தப்பட்டது. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தமதிடத்தில் திருக்காப்பிட்டிருந்த திருமுறையைத் தமது திருக்கரத்தினால் மறிக்க திருநள்ளாற்றின் மேலதாகிய “போகமார்த்த பூண்முலையாள்” என்னும் திருப்பதிகம் வந்து நேர்ந்தது. அத்திரு வேட்டைத் தனது திருக்கரத்தால் எடுத்துத் திருநள்ளாற்றுப் பரம சிவனை வணங்கி சமஸ்தருக்கும் கடவுளுடைய உண்மையை உணர்த்தும்பொருட்டு அந்த ஏட்டை அக்னியில் இட்டால் பழுது வராது என்று இது சத்தியம் என்னும் கருத்தையுடைய “தளிர் இள வளரொளி” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி சமணர்கள் வேக சிவனடியார்களும் பிரஜைகளும் காண நெருப்பில் இட்டருளினார். இட்ட ஏட்டில் பரஞானம் அபர ஞானம் என்ற இருதனங்களுைய உமாதேவி பாகரும் அஷ்டமூர்த்தியுமாகிய பரம சிவனையே பொருள் என உடைமையால் அவ்வக்னியில் இட்ட ஏடு பச்சையாக விளங்கிற்று. சமணர் இட்ட ஏடு சாம்பலாய் விட்டது. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அக்னியில் இட்ட ஏட்டைக் குறித்த நாழிகையிலே ஈனமின்றி யிருத்தலைக்கண்டு யாவரும் காண எடுத்தருளினார். அது முன்னிலும் பசுமையாகவும் புதுமையாகவும் இருந்தது. சமணர்கள் அக்னியில் தேடிப்பார்த்து ஏடு கிடைக்காமல் திகைத்தார்கள். அரசன் சமணர்களைப் பார்த்து இன்னும் தோற்றிலீர் போலும் என்றான். சமணர்கள் ‘இன்னும் ஓர்முறை எங்கள் சமய நூல்களின் உண்மை எழுதிய ஏட்டை வைகையாற்றில் இடுவோம். எதிர்த்துச் செல்லும் ஏடே வெற்றி’ என்றார்கள். சுவாமி

களும் செய்யலாம் வாருங்கள் என்றார். குலச்சிறை நாயனார் சமணர்களை நோக்கி 'வாதில் வென்றவர்களை என்ன செய்வது' என்றார். 'கழுமரத்தில் ஏற்றலாம்' என்றார்கள், அதைக் கேட்டு அரசர் குலச்சிறை நாயனாருடன் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் முத்துப்பல்லக்கில் வரசிவனடியார்களுடன் வைகையாற்றை யடைந்தார். சமணர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். சுவாமிகளை நோக்கி சமணர்கள் 'உங்கள் ஏட்டை ஆற்றில் இடும்' நாங்களும் இடிகிறோம்; என்றார்கள். சமணர்கள் "அத்தி நாத்தி" என்று எழுதிய ஏட்டை வைகையாற்றிலிட அவ்வேடு சமுத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றது. பாண்டியன் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருக்குறிப்பை நோக்க தம்மை அடைந்த சிவனடியார்களுடைய பிறவிக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற மலமாயாகருமங்களை நீக்கியருளும். தேசிகோத்தமராகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் பாண்டியன் தம்முடைய அருமைத்திருக்கரத்தினாலே விபூதி பூசப்பெற்று மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் உற்று நின்றலால் அவருக்கும் அவர் போல பக்குவப்படும் சர்வான்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப் பொருளை விளக்கும் உபதேச மொழியாகிய "வாழ்க அந்தணர்" என்றும் திருப்பாசரத்தைப்பாடி ஏட்டில் எழுதி அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தால் வைகையாற்றில் இட்டருளினார். அத்திருவேடு நதியிலே எதிர்த்து ஜலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு சர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்றும் காட்டிச் சென்றது.

பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்று எழுதிய ஏட்டிலே "வேந்தனும் ஒங்குக" என்று பாடியருளினதால் பாண்டியராஜனுடைய கூனும் நிமிர்ந்தது. ஏடு எதிர்த்து செல்லும்போது, தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பாண்டியன் அவ்வற்புதத்தைக்கண்டு ஆனந்தத்துடன் நின்றார். சமணர்கள் அஞ்சினார்கள். குலச்சிறை நாயனார் திருவேட்டை எடுப்பதற்கு அதிலேகமான குதிரையின் மேல் ஏறிச்சென்று பின் செல சுவாமிகள் அவ்வேடு நிற்பதற்கு "வன்னியும் மத்தமும்" என்ற திருப்பதிகம்பாட

குலச்சிறையார் சிவாலயத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நடுவிலே புகுந்து அங்கு தங்கிய திருவேட்டை எடுத்து சிரசின்மேல் தாங்கி அதிக ஆனந்தத்துடன் கரையில் ஏறித் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளின் சன்னிதானத்தில் வந்து அவருடைய திருவடிகளை வணங்கிப் பாண்டியர் முதலாயினோர் யாவருக்கும் காட்ட சிவனடியார்கள் எல்லோரும் அதைக் கண்டவுடனே “ஹர ஹர” என்று ஆரவாரித்தார்கள்.

பாண்டிய ராஜன் குலச்சிறை நாயனரை நோக்கி பரமாசாரியாராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே தோற்றவர்களை கழுவினே ஏற்றுக என்று கட்டளையிட்டார். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்கு சமணர்கள்மேல் பகை இல்லாவிடினும் சிவனடியார்கள் வாழும் திருமடத்தில் செய்த தீங்கு அதிக பாதகமாகையால் அரசன் செய்கையைத் தடுக்காமல் இருந்தார். ஆனால் சமணர்கள் சைவ சமயத்தில் சேர்ந்து விபூதி அணிவார் ஆயின் கழு மரம் ஏறவேண்டிப் தில்லை என்னும் திருவாக்கருளினார். பாதகர்கள் சிலர் அணிந்தார்கள். எண்ணாயிரம் சமணர்கள் மாத்திரம் கழுமரம் ஏறினார்கள். பிறகு திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் பாண்டிய ராஜனுக்கு விபூதிதர அதை அணிந்து நிற்க, பாண்டிய நாட்டிலுள்ள சமஸ்தரும் விபூதி யணிந்தார்கள். பிறகு அரசன் சைவன் ஆனதால் குடிகளும் சைவர்கள் ஆனார்கள். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளின் திருவிளையாடல்களைக் கேட்டு யாவரும் மிகக் களிப்பெய்தினர்.

பிறகு திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் முத்துச் சிவிகை யூர்ந்து சொக்கநாத சுவாமிகளைத் தரிசனம் செய்யச் செல்ல, குலச்சிறை நாயனரும், மங்கையர்க்கரசியாரும், பாண்டியரும் சிவனடியார்களும் பின் செல்ல கோயிலுட் சன்னிதானத்தில் சென்று “வீடலாலவாயிலாய்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளினார். சொக்கநாதர் அருள் பெற்றுத் திருமடத்துக்குச் சென்றார். அங்கு திருநீல

கண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு அருளிய திறத்தை “ஆலநீழ லுகந்த திருக்கையே” என்னும் திருப்பதிகம் பாடியருளி சிவனடியார்களுடன் மகிழ்ந்திருந்தார்.

பின்பு அரசரும் பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் பின்வர இராமேஸ்வரம் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று மதுரைக்குத் திரும்பிவர சீர்காழியுள்ள தோணியப்பரின் நினைவு ஏற்பட்டது; சீர்காழிக்கு புறப்பட்டார். “மண்ணி னல்ல வண்ணம்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். பிறகு பாண்டிய ராஜனும் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் பின்வர அவர்களை நோக்கி சைவ சமயத்தைப் பரிபாலனம்செய்ய ஆஞ்ஞாபித்து மதுரையிலேயே யிருக்கத் திருவருள் செய்து சொக்கநாதர் அருள்பெற்றுச் சீர்காழிக்கு எழுந்தருளினார். இப்பொழுது கூன்பாண்டிய ராஜனாகிய, நின்றசீர் நெடுமாத நாயனார், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறை நாயனார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் மூன்று தனியடியார்களாகவிளங்கி மன்னு பேரருள் புருகின்றனர்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாக்கு

ஞானத்தின் நிருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள் (௭௨அ)
பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனா யுய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நீகழ்ந்த தெங்கும்
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிருண் மாய்ந்த தன்றே. (௮௫அ)
அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார். (௮௬க)
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனெவ்வேதமும்பொருள்களும்ருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

வெற்றவேயடியாரடியிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளோநீறணியுங்,
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து, மொ
ற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழிந்
திட், டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலாவாயாவதுமிதுவே. (உ)

செந்துவரவாயாள்சேலனகண்ணுள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தனைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ஈ)

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கூவிளமாலே [யின்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (சு)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்குலம்பாசமங்குசமான் விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனருமையோடின் புதுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (ஊ)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலேவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (கூ)

முத்தின்ருழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின் முயங்கப்
பத்தியார்கின் றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெயரின் ற
சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுரர்மரகதமடுத்தாற்போ
லத்தனருமையோடின்புகின் றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகுங்
கோவணம்பூதிராதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்நின்டோளிருபதுநெரிதரவுன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே (அ)

மண்ணெலாநிகழ்மன்னனாய்மன்னுமணிமுடிசோழன் றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவிபாங்கினுற்பணிசெய்துப
விண்ணுளாரிருவர்கீழோடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைநின்ற. [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புகின் றவாலவாயாவதுமிதுவே. (சு)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்குண
த்தினைக்குலாவக், கண்டுநாடோறு மின்புகின்ற குலச்சிறைகரு
திரின்றேத்தக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்தங்கள் குறியின்கணை
றியிடைவாரா, வண்டநாயகன்ற னமர்ந்துவீற்றிருந்த வாலவாயா
வதுமிதுவே. (க0)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிசுலச்சிறையெனு மிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ணானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிடே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - தறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
ரூலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே.

ஞாலமேழுமா
மாலவாயிலார்
சீலமேசொலர்
காலன்வீடவே.

ஆலநீழலா
ராலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே.

அந்தமில்புக
மெந்தையாலவாய்
பந்தியார்கழல்
சிற்தைசெய்ம்மினே.

(க)

(க)

(உ)

(சு)

- ஆடலேற்றினான்
கூடலாலவாய்
பாடியேமன
நாடிவாழ்மினே. (ரு) அரக்ஞர்வலி
நெருக்கலவா
யுரைக்குமுள்ளத்தார்க்
கிரக்கமுண்மையே. (அ)
- அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான் றனை
யெண்ணியேதொழ்த்
திண்ணமின்பமே. (சு) அருவலவாய்
மருவினான் றனை
யிருவரேத்தநின்
றுருவமோங்குமே. (க)
- அம்பொலவாய்
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவர்
துன்பம்வீடுமே. (எ) ஆரநாகமாஞ்
சீரலவாய்த்
தேரமண்செற்ற
வீரமென்பரே. (கௌ)
- அடிகளாலவாய்ப் - படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின் றமிழ் - * செடிகணைக்குமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

- செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென் றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே (க)
- சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்ப்
பதிமன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (உ)
- தக்கன்வேள்வி தகர்த்தருளாலவாய்க்
சொக்கனேயஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணற்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (ஈ)
- சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென் றரு
டுட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே (சு)

* செடிகள் - பழிபாவங்கள்.

நண்ணலார்புரமூன்றெறியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (ரு)

தஞ்சமென் றுன்சரண்புகுந்தேனையு
மஞ்சலென் றருளாலவாயண்ணலே
வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (சு)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்கணவஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுங்கனல்
பங்கமி றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யார்த்தனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (அ)

தாவினானையன்றாநறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
வேலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினா றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (க)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (க0)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பனானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிலாச்செல்வரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கேளசீகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
னாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்வியெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (க)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனையணியாலவாய்ப்பணி
பொய்த்தவன் றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (உ)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தொழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (ங)

ஒதியோத்தறியாவமணைதரை
வாதில்வென் றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (ச)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுமலமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (ரு)

நாறுசேர்வயற்றண்டலேமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாய்செப்பாய்
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (ர)

பண்டிடத்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியய்த்திருவாலவா
யண்டனையமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (எ)

அரக்கன்றன்கிரியேற்றவன் றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைச்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (அ)

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (ஆ)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்குழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனே நல்கிடே. (க)

(க0)

செந்தெனாமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனையென்றுவல்லமனாசுறச்
சந்தமார் தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமனெடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கதிருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
னாவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(க)

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமண்டேரரை
யெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
னாவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(உ)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
னாவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(ஈ)

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையைக்
கறுத்தவாழமண்கையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
னாவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(ச)

அந்தணுளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிந்தனே

ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(ரு)

வேண்டுவேள்விசெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(சு)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதென்னுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(எ)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுறில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளரக்கர்க்குமருளினாய்
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காண்பரியதோர்
கோலமேனியதாகியகூன்றமே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(க)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின்
றுன்றுபோற்கழல்பெணவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணத்தலைவனே
ஞாலநின்புகழேழிகவேண்டுந்தென்
ஞாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(க0)

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கக)

பண்-கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையா தியாயவிடங்கனிந்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க)

ஆகமத்தோடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைந்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்றனுமாசசே
ராகதர்க்கெளியெனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (உ)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவா திலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சுத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ஈ)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ச)

கூட்டினூர்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடேலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ரு)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம் புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (சு)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணம்மதுசித்தணச்
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (எ)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கனூர்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிடுக்கியேபிறப்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (அ)

பூமகற்குமரிக்குமோர்வருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினூர்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்

வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்ச்சகதிக்குநே. (க)

ராமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

தங்களுக்குமச்சாக்கியர்க்குந்தரிப்போணதநற்சேவடி
யெங்கனாகனேத்தொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொலா
வங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க0)

எக்கராமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னு ளிருக்கவே துளங்கும்முடித் தென்னன்முன்னி
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்நூனசம்பந்தன்வா [வை
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்

பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிரு வாலவாயன்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தருவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்கூழ்ததிரு வாலவாயன்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயன்றிருநீறே. (ச)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகொடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயன்றிருநீறே. (ஓ)

அறுத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைகூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. (சு)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருகுலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தருவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (கூ)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிகைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (கௌ)

ஆற்றலடல்வியையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைற்
போற்றிப்புகலிரிவாவும்பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்துமவல்லவர்நல்லவர்தாமே. (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாகரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே. (க)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே. (உ)

(五)

(B)

(㉞):

(६१)

(६)

(અ)

(五)

(50)

(55)

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களும்திப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவும்வல்லரன்றே.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம் - பண் - கேளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின் கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவரின் தபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலநீள்கடிம்திற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

(க)

பட்டிசைந்தவல்குளாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே.

(உ)

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே

(ங)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ
மதுரனீமணாளீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே.

(ச)

கோலமாயநீண்மதிர்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாய்தொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேரின்னையன்றிரித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேற்றவதில்லைதேவரே.

(ரு)

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிதப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேரினைப்பதேரியமமே.

(சு)

ஆதியந்தமாயினுயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினுய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினர்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே.

(எ)

கறையிலங்குகண்டனே கருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாயமதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநஞ்சினுணைப்பதேயியமமே.

(அ)

தாவணவ்விடையினுய்தலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினுய்கூடலாலவாயிலாய்
தீவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றாவணமளக்கிலார் துளக்கமெய்துவார்களே.

(ஆ)

தேற்றமில்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைந்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்தநாநினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே.

(க0)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபணிபு
லாயசொல்லின்மாலெகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்கின்றதயாவர்தேவரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியமகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையையானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. (க)

பாதிவாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொண்
றநன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிடுமாகனே கொண்டநற்கையின்
மானிடமாகனே, நாதனாடொரு மாடுவதானையே நாடியன் றுரிசெய்
ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்தி
ருவாலநல்வாயிலே.

(உ)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினேவார்தமகத்தனே
பாடுபெயொடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடலிருப்பனேநின்னடித்தொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவப்பனையாலவாயினின்மே வியவப்பனே.

பண்டயன்றலை யொன்றமறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமறு
த்தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளொரு

தேறியிருத்தியே, கண்டுகாமனே வேவவிழித்தியே காதலில்லவர்
தம்மை * விழித்தியே, யண்டநாயகனேமிசுகண்டனே யாலவாயி
னின் மேவியகண்டனே. (சு)

சென்றுதாதை யுருத்தனன்பாலையே சீறியன்புசெருத்தனன்
பாலையே, வென்றிசேர்மழுக்கொண்டுமுன்காலையே வீடவெட்டிடக்
கண்டுமுன்காலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா நிலவ
மல்கியுதித்தனகங்கையா, லன்றுநின்னுரு வாகத்தடவியே யால
வாயரனாகத்தடவியே. (ரு)

நக்கமேசுவர் நாடுமோருருமே நாதன்மேனியின் மாசணமுரு
மே, தக்கபூமனைச் சுற்றக்கருளொடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கரு
ளொடே, மிக்கதென்னவன் நேவிக்கணியையே மெல்லநல்கிய
தொண்டர்க்கணியையே, யக்கிரொமு துண்கலனோடுமே யாலவாய
ரனருமையோடுமே. (சு)

வெய்யவன்பல் லுருத்ததுகுட்டியே வெங்கண்மாசணங் கை
யதுகுட்டியே, யையனையன லாடியமெய்யனே யன்பினானைவா
ர்க்கருண்மெய்யனே, வையமுய்யவன் றுண்டதுகாளமே வள்ளல்
கையது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப துரைப்பதுவீனையே யால
வாயரன் கையதுவீனையே. (எ)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர் செருக்
கைமயக்கியே, வாளரக்க நிலத்துக்களித்துமே வந்தமால்வரை
கண்டுகளித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுண்மத்தனே நின்விர
ற்றலையான்மதமத்தனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெய்கோலோவா
லவாயர னுய்த்ததுமெய்கோலோ. (அ)

பங்கயத்துள நான்முகன்மாலொடே பாதனைமுடி நேடிடமா
லொடே, தங்கநற்றழ லின்னுருவாயுமே தாயபாடல் பயின்றது
வாயுமே, செங்கயற்கணி னொரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டுறை
செய்வதுபிச்சையே, யங்கியைத்திகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவா
யர னுரதிடக்கையே. (க)

தேரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ
துகானையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டீள்கழல்
புண்டரிகத்தையே, நேரிவார்களழித்ததுநாகமே நீள்சடைத்திகழ்கி
ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனரிடதமெ
ன்பதே. (க0)

ஈனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமி
 ழ்விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசம்பந்தனே யரலவாயினின் மே
 யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளத்தனே யன்பரானவர் வா
 யினுளத்தனே, நானுரைத்தன செந்தமிழ்பத்துமே வல்லவர்க்கி
 வை நற்றமிழ்பத்துமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரணாவென்றென்
 றேதியோமலர்கடுவிபொருங்குநின் கழல்கள்காணப்
 பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சுடு
 மாதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே (க)

நம்பனேநான் முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தி
 யென்பொனையீசாவென்றென்றேறத்திநானேசந்நென்றும்
 பின்பினே திரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
 மன்பனையாலவாயிலப்பனே அருள்செயாயே (உ)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
 பெருமருந்தாகியின்றாய்பேரமுதின்கவையாய்ந்
 கருமருந்தாகியுள்ளாயாளுமவல்லினை கடிர்க்கு
 மருமருந்தாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ஈ)

செய்யநின் கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
 மையணிகண்டத்தானே மான்மறிமழுவொன்றேற்துஞ்
 சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
 னையனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ச)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுழர்பலிகாண்டென்று
 முண்டதுமில்லெசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
 பண்டுனைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
 வண்டனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ஐ)

எஞ்சலின்புகலிதென்றென்றேறத்திநானேசந்நென்றும்
 வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிசாணும்வண்ண
 நஞ்சினேமிடற்றில்லைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேந்
 கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே (ஊ)

வழுவிலாதுன்னேவாழ்த்திவழுபடுந்தொண்டனேனுன்
 செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தொண்டிரைநஞ்சமுண்ட

குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (எ)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (அ)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினுயென்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வந்துநின்றாளுக்கருதிநான்காண்பதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (சு)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்ஞரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாளுக்கென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானே யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடை
முடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானே வல்லசர்ப்புரங்
கண்மூன்றும், வரைசிலமா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்
தானேச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீரூத், தாமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ
டாடித், துளைத்தானேத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே
சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (க)

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான்றன்னை, மேலாடுபுரமூ
ன்றும் பொடிசெய்தானேப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழன
த்தானேப், பசும்பொன்னி னிறத்தானேப் பானீற்றானே, யுண்ணி
லவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானேக், கரந்துமையோ டுடனாகியிருந்
தான் றன்னைத், தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவ
னடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (உ)

நீர்த்திரளை நீள்சடைமே னிறைவித்தானே, நிலமருவி நீரோ
டக் கண்டான் றன்னைப், பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான்றன்னை
ப்; பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிர
ளாய் மேகத்தினுள்ளே நின்று, கடுங்குரலா யிடிப்பானேச் கண்ணார்
நெற்றித், தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே
சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (ஈ)

வானமிதுவெல்லாமுடையான் றன்னை, வரியரவக்கச்சானைவன் பேய்குழக், கானமதினடமாட வல்லான் றன்னைக், கடைக்கண்ணை மங்கையுமை நோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லாமொழித்தான் றன்னை, யுணர்வாகி யடியேன துள்ளேநின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (ச)

ஊரானே யுலகேழாய் நின்றான் றன்னை, யொற்றைவெண் பிறையானே யுமையோடென்றும், பேரானேப் பிறர்க்கென்று மரியான் றன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்று, மாரானையமரர்களுக் கழுதிந்தானே, யருமறையா னுன்முகனுமாலும் போற்றுஞ், சீரானேத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (ரு)

மூவனேமூர்த்தியைமூவாமேனியுடையானே, மூவுலகுந்தானே யெங்கும் பாவனைப்பாவ மறுப்பான் றன்னைப், படியெழுதலாகாத மங்கையோடு, மேவனைவிண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு, விரிகடலினஞ்சுண்டமுதயீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (சு)

துறந்தார்க்குத்தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத், துன்பந்துடைத்தாளவல்லான் றன்னை, யிறந்தார்களென்பே யணிந்தான் றன்னை, யெல்லினடமாடவல்லான் றன்னை, மறந்தார்மதிமூன்று மாய்த்தான் றன்னை, மற்றொறுபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானேத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே (எ)

வரயானேமனத்தானேமனத்துணின்ற, கருத்தானேக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான் றன்னைத், தூயானேத்தூவெள்ளை யேன்றான் றன்னைக், சுடர்த்திங்கட் சடையானேத், தொடர்ந்துநின்ற, தூயானேத்தவமாய தன்மையானேத், தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சேயானேத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே (அ)

பகைச்சுடராய்ப்பாவ மறுப்பான் றன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்சமுண்டமிர்திந்தானே, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானே, வளைவிவியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானே, மிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண்மேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுந், திகைச்சுடரைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே (ஈ)

மலையானேமாமேருமன்னினானே, வளர்புன்சடையானேவானோர்தங்க, டலையானேயென் றலையினுச்சியென்றுந், தாபித்திருந்தானேத்தானேயெங்குந், தூலையாகவொருவரையு மில்லாதானேத்

தோன்றாதார் மதின்குன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானத்தென்
கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (க0)

தூர்த்தனைத்தொண்முடிபத் திறுத்தான்றன்னைத் தொன்ன
ரம்பினின்னிசை கேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு
பரிந்தான்றன்னைப், பரிந்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாற்
தனையடியேனுக் கன்பன்றன்னை, யளவிலாப்பல்லுழிகண்டுகின்ற,
தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெ
ற்றேனானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.



தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை

யொருத்தர் வாய்ச்சுரு ளொருவர்கை யுதவுவர்

பணத்தைநோக்குவர் பிணமதுதழுவுவ-ரளவளப் பதனாலே

படுக்கை வீட்டினு ளழுதழு தனைவர்பின்

னனைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்

பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசைவருகென-வவரர்க்குறவாயே

யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யாரிவை

ரலட்டி னாற்புணர் மயலெனு நரகமு-மிடையிடைப்புகநாளு

மவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்விழும்

விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனை

யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து-கதித்தனைத் தரு

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள

குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு

தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த-முருகவிக்ரமவளே

சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நவிவுசெய்
 திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெய்து
 திருத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு-மருமகக் கனகோவே
 செழித்த வேற்றனை யசுரர் களுடலது
 பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி
 செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை-மணமதுற் றிடுவோனே
 திறத்தி னாற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
 கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
 திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப் பெருமானே

தானதன தத்த தானதனதத்த தானதனதத்த—தனதான.
 ஆனைமுகவற்கு நேரினாயசுத்த
 வாறுமுகமுற்ற வழுகோனே
 ஆதியானுக்கும் வேதமுதலுக்கு வடிவேலா
 மாரணமுரைத்த மறியாத
 தானவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த திரடோளா
 சாரசதுர்மிக்க மருள்வோனே
 தாளினைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்
 தாழ்வுகெடரித்த மறியாத
 வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்
 யாவரொருவற்கு மறியாத
 மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்
 வாமமயில்பெற்ற குமரேசா
 தேனெழுபுனத்தில் மான்விழிகுறத்தி
 சேரமகிழ்வுற்ற திறன்மார்பா
 தேவர்கள்கருத்தில் மேவியபயத்தை
 தீரவிடுவித்த பெருமானே.

தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
 தன்னதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி
 நெடியதெரு வீதிபுக்கு வருவாரை
 நடனமிடு மாதரைப்போல்
 நனுகிமய லேவினைத்து
 முலையைவிலை கூறிவிற்று
 நயனமுட னேபசப்பி யுறவாடி

வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு
மலரணையின் மீதிருத்தி
மதன * னுடை காவியத்தை யடைவாக

மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுளதே லாம்பறிக்கும்
வனிதையர்க ளாசைபற்றி யுழல்வேனோ

இடையர்மனை தோறுரித்த
முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
விருகையுற வேபிடித்து வுரலோடே

யிறுகிடவே தோள்கள்கட்டி
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண
னெழின்மருக னேகுறத்தி மணவாளா

அடலெழுதி யேமிகுத்து
வருபுனலி லேறவிட்ட
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா

வமணர்குலம் வேரறுத்து
மதுரைநகர் வாழவைத்த
வறுமுகவ வீரமுற்ற பெருமானே.

தாதந்த தாதத்தந்—தனதான

நீலங்கொண் மேகத்தின் மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே
மாலொன்று பேதைக்கும் மணநாறு
* மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே
வெல்கொண்டு † வேலைக் ‡ குன் நெறிவோனே
வீரங்கொள் குரர்க்குங் கொலைகாரா
நாலங்க வேதத்தின் பொருளோனே
நானொன்று மாரதட்டும் பெருமானே.

* உடையன்னும் குறிப்புபெயரெச்சத்தின் அகராறு தொக்கி
நின்றது கடைக்குறை.

* மார்பு என்பது மார் என நின்றது கடைக்குறை. † வேலை
கடல் ‡ குன்று - கிஷ்ணசுமலை

2787
Q1: 3320

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை.

நீடியபெருந்தவத் தொண்டர்களை!

யாழின் மென்மொழி யார்மொழித் தெதிர்கழல் வணங்கக்

காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்

சூழ மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு

வாழ நீர் மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார்.

என்ற திருப்பாட்டின்படி திரு நீற்றையும் தமிழ் திருமறையும் வளர்த்து வந்த மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறை நாயனாரும் பர சமயங்களை காப்பாற்றி வந்த சிவனடியார்களானதால் அவர்களைக் காண திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் மதுரைக்கு வந்தார் என்பதை உணர்ந்து நமது சைவ சமயத்தையும் செந்தமிழ்ப் பாடல்களையும் கிர்த்தி செய்ய சிவனடியார்கள் விடா முயற்சி செய்தால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருக்கருணை நமக்கு கிடைப்பது சத்தியம்.

கு. சம்பந்தன்.

நால்வர் நூற்பதிப்பு கழக வேளியீடு

1. ஔவையார் அருளிச் செய்த திரு அகவல் வினாயகக் கடவுள் திரு அவதாரம்.
2. திருஞான சம்பந்தர் அருளிச் செய்த தேவாரம் சரித்திரச் சுருக்கம்.
3. மதுரை என்கிற திருவாலவாய் தேவாரப் பதிகம் பாண்டிமா தேவியார் என்கிற மங்கையர்க்கரசியார் சரித்திர சுருக்கம்.
4. திரு மைலாப்பூர் பூம்பாவை சரித்திரம், சிவ நேசர் அடியார் பக்தி.
5. சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரம், சரித்திரச் சுருக்கம்.
6. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம், சரித்திரச் சுருக்கம்.
7. சேக்கிழார் சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம், பெரிய புராணத்திரட்டு
8. நம்பியின் நல்ல தோழர் சேரமான் பெருமானையுரை சரித்திரம்.
9. திருவெம்பாவை மஹோற்சவச் சிறப்பு.
10. மதுரையில் பிட்டுகின்ற வந்திக்கிழவி என்கின்ற செங்கமல செல்வி அம்மையாருக்கு அனுக்கிரகம்.

கிடைத்தியிடம்:—நியாகராஜன் கம்பெனி

தமிழ்த்திருமறைக்கழகம்

12. தம்பு செட்டி தேருவு :: :: சென்னை.